

Motion till riksdagen 2006/07:Ju271

av Cecilia Wikström i Uppsala (fp)

Rekrytering av aspiranter till landets polishögskolor

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om att den lokala polismyndigheten i respektive län skall få ett ökat inflytande vid antagningen av polisaspiranter till landets polishögskolor.

Motivering

Polismyndigheterna runt om i landet vittnar gemensamt om svårigheterna att rekrytera och behålla poliser utanför städerna och de större samhällena. De unga poliser som utbildas söker i första hand arbete i städerna efter genomförd utbildning vid Polishögskolan. De accepterar inte att bli placerade på landsbygden, varför polismyndigheterna känner sig tvingade, för att över huvud taget kunna rekrytera poliser, att placera de sökande i tätorterna. Följden blir att det blir mycket svårt att rekrytera poliser till landsorten, vilket på sikt kan komma att leda till att allmänhetens förtroende för polisväsendet minskar.

Ett annat problem som flera av landets polismyndigheter delar är att poliskåren till överväldigande del består av en homogent sammansatt grupp människor med i stort sett svensk eller möjligen nordisk bakgrund. I städer som Stockholm, Göteborg, Malmö och Uppsala har detta faktum kommit att utgöra ett problem, då befolkningen i dessa städer till stor del består av invandrare från länder utanför Norden. Poliskåren bör spegla den befolkning den är satt att betjäna. Det betyder att en större del av poliskåren i nämnda städer borde ha utomnordisk bakgrund, och följaktligen inneha den kulturella och språkliga kompetens som denna bakgrund medför.

I landets största städer skulle det tveklöst vara en stor tillgång, inte minst i mötet med invandrare och med ungdomar, om poliskåren i respektive län

Fel! Okänt namn på

avspeglade befolkningens sammansättning bland annat med avseende på etnicitet och religiös och kulturell bakgrund.

På senare tid har antagningssystemet till Polishögskolan utvecklats i positiv riktning. Detta har bland annat inneburit att polismyndigheternas inflytande över antagningsprocessen har ökat genom att respektive myndighet exempelvis träffar de sökande för personliga samtal eller själv anordnar delar av antagningsproven, till exempel den del som innefattar kunskaper i svenska språket. Regionala satsningar görs också på olika håll för att informera om polisyrket för att på så sätt locka fler unga människor till yrket.

Polismyndigheterna måste dock få spela en än mer aktiv roll i själva rekryteringsförfarandet än vad som hitintills varit fallet för att öka den lokala förankringen i det egna länet och i den egna myndigheten. Detta är särskilt viktigt i städerna och i arbetet med ungdomar och invandrare.

Rikspolisstyrelsen har inte tagit till sig de svårigheter som landets olika polismyndigheter står inför när det gäller att få en poliskår som återspeglar de olika länens befolkningsstruktur. För att nämna ett exempel kan Uppsala anföras. Där är 23 % av befolkningen av annan etnisk bakgrund än den svenska, vilket i dagens poliskår inte alls får något genomslag. Endast ett fåtal av länets poliser är av utomnordisk härkomst och endast enstaka poliser med utomeuropeisk bakgrund finns anställda vid polismyndigheten.

Befolkningsstrukturen i de olika länen bör också påverka ur vilka grupper nya polisaspiranter ska rekryteras. Givetvis ska alla sökande uppfylla de allmänna behörighetskrav som gäller.

Länspolisledningen, ledd av länspolismästaren, arbetar nära de människor som polismyndigheten är satt att betjäna. Det vore rimligt att dessa, som bär ansvaret för att verksamheten i länet fungerar, också får vara med och påverka vilka personer som ska rekryteras som aspiranter till polishögskolorna för att efter genomförd utbildning komma tillbaka till polismyndigheten som färdiga poliser.

Antagningen till polishögskolorna bör kombinera både en central och en lokal antagningsprocess, som exempelvis utformas så att varje polismyndighet får rekrytera hälften av det antal polisstudenter som planeras placeras vid respektive myndighet medan hälften antas centralt av RPS.

Man bör också ta in fler sökande än det faktiska planerade behovet av poliser för att skapa en konkurrenssituation vid det tillfälle de färdigutbildade poliserna söker sin första anställning.

Det räcker alltså inte med att de studenter som centralt antas till polishögskolorna tillsammans kommer att spegla en mångfald beträffande kön, etnicitet, religiös och kulturell härkomst. Förre länspolismästaren i Stockholm, Gunno Gunnmo, har på regeringens uppdrag utrett hur antagningen till PHS kan breddas. Han lyfter i utredningen fram betydelsen av att få en poliskår som är mer representativ för befolkningen och han säger konkret: "Fortsätter vi som nu är det risk att gapet ökar mellan poliskåren och många samhällsgrupper som är beroende av dess arbete." Jag menar att en ökad mångfald lättare skulle åstadkommas om varje polismyndighet fick möjlighet att vara med och själv rekrytera en del av de studenter som ska antas vid polishögskolorna. Detta skulle även kunna innebära dels en garanterad återväxt av nya

Fel! Okänt namn på

poliser till respektive län, dels främja den lokala förankringen i sammansättningen av de olika polismyndigheternas poliskårer. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

Stockholm den 27 oktober 2006

Cecilia Wikström i Uppsala (fp)